

VENDIM
Nr. 5, datë 1.3.2018

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, (Gjykata) e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 30.1.2018 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 69/11 Akti që i përket:

KËRKUESE: Luljeta Hysolli

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Agim Elezi, Enti Rregullator i Energjisë (ERE), Ministria e Infrastrukturës dhe Energjisë

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimit nr. 00-2017-1162 (88), datë 6.7.2017 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë; nenet 27, 31, 71, 71/a, 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes Fatos Lulo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuases, Luljeta Hysolli, që kërkoi pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Agim Elezi, që kërkoi rrëzimin e kërkesës, pretendimet me shkrim të subjektit të interesuar, ERE, që e lë zgjidhjen e çështjes në gjykim të Gjykatës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Luljeta Hysolli, me anë të disa kontratave, ka blerë nga subjekti i interesuar, Agim Elezi, 100% të kuotave të shoqërisë “Amal” sh.p.k. Subjekti i interesuar, Agim Elezi, duke pretenduar se këto kontrata janë të pavlefshme, sepse vijnë në kundërshtim me dispozitat e ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003 “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, ka paraqitur kërkesëpadi në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me objekt: “Pavlefshmërinë absolute të kontratave të shitblerjes nr. 2056 rep., nr. 218 kol., datë 27.5.2004, nr. 3041 rep., nr. 684 kol., datë 27.7.2006, nr. 524 rep., nr. 242 kol., datë 3.1.2007. Lirimin dhe dorëzimin e hidrocentralit të Xhyrës palës paditëse në gjykim.”.

2. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 539, datë 1.2.2010, ka vendosur: “*Pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë. Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratave të shitblerjes nr. 2056 rep, nr. 218 kol, datë 27.5.2004, nr. 3041 rep, nr. 684 kol, datë 27.7.2006, nr. 524 rep, nr. 242 kol, datë 3.1.2007, duke i kthyer palët ndërgjyqëse në gjendjen e mëparshme lidhur me shitjen e kuotave të shoqërisë “Amal” sh.p.k.*”.

3. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1205, datë 30.5.2011, ka vendosur: “*Ndryshimin e vendimit nr. 539, datë 1.2.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Rrëzimin e kërkesëpadisë së paraqitur nga paditësi Agim Elezi si të pabazuar në prova e në ligj.*”. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë subjekti i interesuar Agim Elezi.

4. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2012-153, datë 20.01.2012, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga pala paditëse Agim Elezi, me arsyetimin se nuk përmban

shkaqe nga ato që parashikon neni 472 i Kodit të Procedurës Civile.

5. Me kërkesën e datës 9.12.2014, subjekti i interesuar Agim Elezi i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për rishikimin e vendimeve të sipërcituara të formës së prerë. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2017-1162 (88), datë 6.7.2017, ka vendosur: *“Pranimin e kërkesës për rishikim të kërkesit Agim Elezi. Prishjen e vendimit nr. 00-2012-153 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe të vendimit nr. 1205, datë 30.5.2011 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe kthimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit Tiranë me tjetër trup gjykues.”*

II

6. **Kërkuesja Luljeta Hysolli** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) për shfuqizimin e vendimit të Gjykatës së Lartë, duke parashtruar në mënyrë të përmbledhur si vijon:

6.1. Është cenuar parimi i sigurisë juridike, pasi pretendimet e ngritura nga subjekti i interesuar Agim Elezi në kërkesën për rishikim mbi provat e reja janë marrë parasysh dhe janë arsyetuar në mënyrë të hollësishme në vendimet e gjykatave të faktit. Shkresat e paraqitura në kërkesën për rishikim nuk janë prova të reja, pasi njiheshin në momentin e zhvillimit të gjykimit, ç’ka del e provuar edhe nga vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm.

6.2. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka cenuar standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor, pasi ky vendim është i paqartë dhe i pakuptueshëm. Ky Kolegj nuk ka arsyetuar se pse nuk janë pranuar pretendimet e kërkeses Luljeta Hysolli në seancë gjyqësore, si dhe nuk ka përmendur asnjë pretendim të saj, duke mos u kthyer përgjigje.

7. **Subjekti i interesuar Agim Elezi** në parashtrimet me shkrim drejtuar Gjykatës, ka prapësuar në mënyrë të përmbledhur si vijon:

7.1 Tre nga anëtarët e Gjykatës Kushtetuese nuk duhet të marrin pjesë në gjykimin e kësaj çështjeje. Përkatësisht, kryetari Bashkim Dedja ka qenë anëtar i trupi gjykues në dhënien e vendimit nr. 10-2009-703 (336), datë 10.9.2009 të Gjykatës së Apelit Durrës, me palë paditëse shoqërinë “Amal” sh.p.k. dhe palë të paditur Bankën Tiranë. Zoti Besnik Imeraj ka qenë anëtar i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, i cili ka dhënë vendimin nr. 02-2012-153, datë 20.1.2012 me paditës Agim Elezin dhe të paditur Luljeta Hysollin. Zoti Fatos Lulo ka konflikt interesi në shqyrtimin e kësaj çështjeje, pasi ka lidhje të ngushtë me avokatin e kërkeses.

7.2 Kërkuesja nuk legjitimohet, pasi nuk i cenohet asnjë e drejtë kushtetuese. Ajo nuk mund ta paraqesë këtë kërkesë në Gjykatë, pasi ka vjedhur nëpërmjet dokumenteve të falsifikuara.

7.3 Pretendimi i kërkeses për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, pasi vendimi i rishikimit i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë është i arsyetuar dhe në rastin konkret ka pasur shkaqe të ligjshme për rishikim. Në këtë vendim Gjykata e Lartë ka përmbledhur dhe finalizuar përfundimisht qëndrimet e saj. Nuk ka asnjë fakt që të tregojë se vendimi nuk ka rrjedhë logjike.

7.4 Në pretendimet e saj për cenimin e parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, kërkesja është konfuze dhe nga cenimi i këtyre parimeve del te cenimi i standardit të arsytimit. Gjatë gjykimit të zhvilluar në Gjykatën e Lartë ajo ka pasur mundësinë të paraqesë prapësimet e saj.

8. **Subjekti i interesuar Enti Rregullator i Energjisë (ERE)** në shkresën drejtuar Gjykatës ka sqaruar se parashikimet ligjore ndalojnë transferimet ndërmjet personave të ndryshëm juridikë dhe jo shkëmbimin e kuotave brenda së njëjtës shoqëri. Gjithsesi, ky subjekt e konsideron veten jashtë konfliktit gjyqësor dhe e lë zgjidhjen e çështjes në gjykimin e Gjykatës Kushtetuese.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkeses

9. Gjykata vëren se kërkesja legjitimohet *ratione personae*, si një nga subjektet e parashikuara në

nenin 134/1/i të Kushtetutës, dhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor të parashikuar në nenin 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

10. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, në kushtet e dhënies së një vendimi që ka vendosur kthimin e çështjes për rigjykim, fillimisht duhet të analizohet çështja e legjitimitimit të kërkuarit, në kuptim të nenit 131/1/f të Kushtetutës, lidhur me shterimin e të gjitha mjeteve juridike për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese përpara se individit t’i drejtohet kësaj Gjykate.

11. Bazuar në nenin 131/1/f të Kushtetutës, Gjykata vendos për gjykimin përfundimtar të ankesave të individit për shkeljen e së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi ai të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e kësaj të drejte. Gjykata ka theksuar se juridiksioni kushtetues për shkeljen e së drejtës themelore për një proces të rregullt bëhet i mundur kur kërkuari shteron mjetet e ankimit pranë gjykatave të sistemit gjyqësor, çka nënkupton se kërkuari duhet t’i shfrytëzojë, në shkallët e sistemit gjyqësor, të gjitha mjetet e lejueshme dhe mundësitë procedurale për vendosjen në vend të së drejtës të pretenduar. Mjetet ligjore konsiderohen të shteruara kur, në varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi (*shih vendimin nr. 18, datë 23.04.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Gjykata ka vlerësuar se në rastet kur kundërshtohet procesi i rishikimit i zhvilluar në Gjykatën e Lartë, për vetë specifikën e këtij lloji gjykimi, duke qenë se rishikimi është mjet i jashtëzakonshëm dhe vendimi i Gjykatës së Lartë është përfundimtar, kërkuari nuk ka mjet tjetër për të goditur vendimin që ka pranuar kërkesën për rishikim dhe ka vendosur prishjen e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimin nr. 18, datë 23.04.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Për sa më sipër, edhe në lidhje me çështjen konkrete në shqyrtim, Gjykata vlerëson se kërkuarja i ka shteruar mjetet ligjore, në kuptim të nenit 131/1/f të Kushtetutës.

B. Për kërkesën e bërë nga subjekti i interesuar Agim Elezi për mosmarrjen pjesë në shqyrtimin e çështjes të disa anëtarëve të Gjykatës Kushtetuese

14. Subjekti i interesuar Agim Elezi pretendon se tre nga anëtarët e Gjykatës Kushtetuese nuk duhet të marrin pjesë në gjykimin e kësaj çështjeje. Përkatesisht, kryetari Bashkim Dedja ka qenë anëtar i trupit gjykues në dhënien e vendimit nr. 10-2009-703 (336), datë 10.09.2009 të Gjykatës së Apelit Durrës, me palë paditëse shoqërinë “Amal” sh.p.k. dhe palë të paditur Bankën Tiranë. Zoti Besnik Imeraj ka qenë anëtar i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, i cili ka dhënë vendimin nr. 02-2012-153, datë 20.01.2012 me paditës Agim Elezin dhe të paditur Luljeta Hysollin. Zoti Fatos Lulo ka konflikt interesi në shqyrtimin e kësaj çështjeje, pasi ka lidhje të ngushtë me avokatin e kërkuarës.

15. Gjykata Kushtetuese është shprehur në jurisprudencën e saj se, në kuadrin e parimeve kushtetuese që qëndrojnë në themel të një procesi të rregullt gjyqësor, respektimi i parimit të paanshmërisë mundëson krijimin e besimit që gjykatat duhet të gëzojnë në një shoqëri demokratike dhe në një shtet të sunduar nga ligji. Paanshmëria e gjyqtarëve (*nemo iudex in causa sua*) kërkon që drejtësia jo vetëm të bëhet, por edhe të shihet që bëhet. Në demokraci, ligjshmëria e rolit të gjyqtarit varet jo vetëm nga qenia e tij, por dhe nga shfaqja e tij i paanshëm dhe i pavarur, duke qenë roli i tij në mënyrë esenciale *passiv* dhe *super partes* (*shih vendimin nr. 23, datë 04.11.2008 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Parimi i paanshmërisë imponon, ndër të tjera, vendosjen e procedurave dhe mekanizmave ligjorë që synojnë shmangien e konfliktit të interesit. Për këtë qëllim, ligji nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar, në nenin 36 parashikon se gjyqtari i Gjykatës Kushtetuese duhet të heqë dorë nga shqyrtimi i çështjes kur: a) ka marrë pjesë në hartimin e aktit objekt shqyrtimi; b) ka deklaruar publikisht qëndrimin e tij ndaj çështjes; c) për shkak të lidhjeve fisnore apo lidhjeve të tjera me pjesëmarrësit në gjykim vihet në dyshim paanshmëria e tij; ç) paanshmëria e tij vihet në dyshim për shkaqe të tjera. Dorëheqja e gjyqtarit nga shqyrtimi i një çështjeje konkrete, derisa çështja nuk ka kaluar në seancë plenare, i paraqitet kryetarit të Gjykatës Kushtetuese. Më pas, ajo vendoset me shumicën e votave të gjyqtarëve

pjesëmarrës në proces. Sipas nenit 37 të ligjit të sipërpërmendur: *“Pjesëmarrësit në gjykim kanë të drejtë të kërkojnë përjashtimin e gjyqtarit në çdo fazë të zhvillimit të gjykimit, kur ekziston një nga rastet e parashikuara në nenin 36 të këtij ligji dhe gjyqtari nuk heq dorë nga shqyrtimi i çështjes”*.

17. Duke iu rikthyer kërkesës së bërë nga subjekti i interesuar Agim Elezi për mosmarrjen pjesë në shqyrtimin e çështjes të zotit Besnik Imeraj, pas kërkesës së bërë nga ky i fundit, Gjykata vendosi pranimin e kërkesës për heqjen dorë nga gjykimi i çështjes. Gjithashtu, Gjykata Kushtetuese merr në konsideratë situatën që mund të krijohet në qoftë se disa anëtarë të tjerë të Gjykatës Kushtetuese nuk marrin pjesë në shqyrtimin e çështjes sipas kërkesës së subjektit të interesuar Agim Elezi. Sipas nenit 133/2 të Kushtetutës, Gjykata Kushtetuese vendos me shumicën e të gjithë anëtarëve të saj. Ndërsa neni 32 i ligjit të Gjykatës kërkon që në seancën plenare të Gjykatës Kushtetuese duhet të jenë të pranishëm jo më pak dy të tretat e anëtarëve të saj (6 anëtarë). Përjashtimi i gjyqtarëve do të çonte në mosarritjen e numrit të nevojshëm për shqyrtimin e çështjes në seancë plenare (kuorumit) nga Gjykata, duke bllokuar shqyrtimin e kësaj çështjeje dhe, për rrjedhojë, ajo do të bllokohej për të vazhduar shqyrtimin e saj.

18. Bazuar në argumentet e mësipërme, Gjykata çmon se kërkesa për përjashtimin e dy gjyqtarëve të tjerë të Gjykatës Kushtetuese nga shqyrtimi i çështjes nuk është e mbështetur. Për këtë arsye, kryetari i Gjykatës Kushtetuese, zoti Bashkim Dedja, dhe anëtari tjetër i saj, zoti Fatos Lulo, nuk ndalohen për të shqyrtuar dhe vendosur mbi çështjen objekt gjykimi.

C. Për pretendimin e cenimit të parimit të sigurisë juridike

19. Kërkesja pretendon se është cenuar parimi i sigurisë juridike, pasi pretendimet e ngritura nga subjekti i interesuar Agim Elezi në kërkesën për rishikim për provat e reja, janë marrë parasysh dhe janë arsyetuar në mënyrë të hollësishme në vendimet e gjykatave të faktit. Shkresat e paraqitura në kërkesën për rishikim nuk janë prova të reja, pasi njiheshin në momentin e zhvillimit të gjykimit, ç’ka provohet edhe nga vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm.

20. Gjykata ka theksuar se siguria juridike është ndër elementet thelbësore të shtetit të së drejtës. Parimi i shtetit të së drejtës ku mbështetet një shtet demokratik nënkupton sundimin e ligjit dhe mënjanimin e arbitraritetit, me qëllim që të arrihet respektimi dhe garantimi i dinjitetit njerëzor, drejtësisë dhe sigurisë juridike (*shih vendimin nr. 33, datë 10.4.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Lidhur me kërkesën për rishikim, Gjykata është shprehur se ajo përfaqëson një formë të veçantë ankimi, një mjet të jashtëzakonshëm, me anë të të cilit kërkohet rishikimi i një vendimi të formës së prerë të gjykatës. Nëpërmjet këtij mjeti ankimi mund të hapet një gjykim i mbyllur në mënyrë përfundimtare nga gjykata. Duke qenë një mjet i jashtëzakonshëm, pasi ka për objekt një vendim gjyqësor të formës së prerë, me autoritetin e gjësë së gjykuar, pala e interesuar mund të kërkojë rishikimin e një vendimi gjyqësor vetëm për një numër të kufizuar shkaqesh, të parashikuara shprehimisht nga dispozitat procedurale përkatëse (*shih vendimin nr. 36, datë 26.7.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Gjykata Kushtetuese ka vlerësuar në jurisprudencën e saj se shqyrtimi i ekzistencës ose jo të shkaqeve ligjore për rishikimin e vendimit, në një çështje konkrete, mbetet atribut i vlerësimit të Gjykatës së Lartë. Verifikimi nëse kërkesa e paraqitur i plotëson ose jo kushtet për shqyrtim është atribut i dhomës së këshillimit dhe jo i seancës gjyqësore, dhe kjo veprimtari seleksionuese e dhomës së këshillimit nuk është një shkelje e së drejtës së palëve për t’iu drejtuar gjykatës, por është një veprimtari e domosdoshme në funksion të aksesit në gjykatë vetëm të atyre çështjeve që i parashikon ligji, duke lënë jashtë përzgjedhjes kërkesat e paarsyeshme dhe haptazi të pambështetura në ligj. Nga ana tjetër, për sa i përket shqyrtimit paraprak mbi vetë rëndësinë e provës së re, Gjykata Kushtetuese ka theksuar se ky gjykim është kompetencë vetëm e trupës së gjyqtarëve të Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi dhe nuk mund të bëhet pjesë e kontrollit kushtetues që zhvillon kjo Gjykatë (*shih vendimet nr. 4, datë 25.2.2009; nr. 7, datë 7.3.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se ajo i vlerëson pretendimet e individëve në drejtim të standardeve që imponon e drejta për një proces të rregullt ligjor dhe detyrimit që kanë gjykatat e

juridiksionit të zakonshëm për respektimin e tyre. Interpretimi i ligjit, zbatimi i tij në çështjet konkrete, si dhe vlerësimi i fakteve dhe rrethanave janë çështje që ndajnë juridiksionin e gjykatave të zakonshme nga juridiksioni kushtetues. Kontrolli kushtetues që kjo Gjykatë ushtron ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit për një proces të rregullt ligjor. Problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përbëjnë juridiksion kushtetues, nëse ato nuk shoqërohen me cenimin e këtyre të drejtave (*shih vendimin nr. 23, datë 20.4.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Gjykata, bazuar në standardet e mësipërme, vëren se është kompetencë e Gjykatës së Lartë të vlerësojë nëse kërkesa për rishikim e paraqitur para saj plotëson kërkesat e ligjit apo nëse është e bazuar. Në rastin konkret kërkesa për rishikim e paraqitur nga subjekti i interesuar Agim Elezi është marrë në shqyrtim nga Kolegji Civil, i cili në përputhje me kompetencat e tij ligjore dhe në zbatim të parimit të barazisë së palëve dhe kontradiktoritetit në gjykim, ka analizuar pretendimet e paraqitura dhe është shprehur për thelbin e tyre, duke u dhënë përgjigje të arsyetuar. Gjithashtu, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuësës në lidhje me marrjen e dy provave të reja nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, konkretisht me shkresat e paraqitura në kërkesën për rishikim, për të cilat kërkuësja pretendon se nuk janë prova të reja, janë çështje që kanë të bëjnë me mënyrën e vlerësimit të provave dhe interpretimit të ligjit nga ana e asaj gjykate. Për këto arsye, Gjykata vlerëson se ky pretendim i kërkuësës është i pabazuar.

Ç. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsyetimit

25. Kërkuësja pretendon se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka cenuar standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi ky vendim është i paqartë dhe i pakuptueshëm. Ky Kolegj nuk ka arsyetuar se pse nuk janë pranuar pretendimet e kërkuësës në seancë gjyqësore, si dhe nuk ka përmendur asnjë pretendim të saj duke mos i kthyer përgjigje.

26. Gjykata ka theksuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142/1 të Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç kësaj, duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të realizohet edhe vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (*shih vendimin nr. 1, datë 19.1.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë. Ato duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie, kontradiksion të hapur ose të fshehtë. Këto argumente duhet të jenë, gjithashtu, të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese (*shih vendimin nr. 42, datë 25.5.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Vendimi mund të kontrollohet nga një gjykatë më e lartë sipas procedurave përkatëse dhe që kjo të jetë e mundur, duhet bërë arsyetimi i vendimit, në të cilin gjyqtari tregon me qartësi faktet dhe ligjin e zbatueshëm që e kanë çuar në bërjen e një zgjedhjeje ndërmjet disa mundësive. Vendimet gjyqësore që japin gjykatat e të gjitha niveleve në përfundim të gjykimit përbëjnë aktin procedural kryesor të të gjithë procesit gjyqësor. Ato përmbledhin dhe finalizojnë përfundimisht qëndrimet që mban gjykata lidhur me çështjen në gjykim (*shih vendimin nr. 1, datë 19.1.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Gjithsesi, Gjykata e ka vlerësuar zbatimin e këtij parimi rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre. Ajo ka verifikuar nëse vendimi

i kundërshtuar është logjik, ka kundërthënie, përmban referenca në ligjin e zbatueshëm dhe nëse respekton të gjitha elementet e sipërpërmendura. Detyrimi i gjykatave për të respektuar këtë standard ndryshon në varësi të rrethanave të çështjes konkrete e natyrës së vendimit dhe masa e arsyetimit varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimin nr. 1, datë 19.1.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Në rastin në shqyrtim, Gjykata konstaton se vendimi nr. 00-2017-1162 (88), datë 6.7.2017 i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë përmban palët ndërgjyqëse, objektin, vendimet e mëparshme të gjykatave, si dhe faktin e paraqitjes së kërkesës për rishikim, duke parashtruar edhe shkaqet e kërkesës. Në përfundim, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, bazuar në nenin 498/2 të KPC-së, ka vendosur pranimin e kërkesës, prishjen e vendimit nr. 153, datë 20.1.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe të vendimit nr. 1205 të Gjykatës së Apelit Tiranë, si dhe kthimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit Tiranë me tjetër trup gjykues, duke arsyetuar edhe shkaqet për pranimin e kërkesës për rishikim.

31. Për arsyet e mësipërme, Gjykata vlerëson se vendimi i Gjykatës së Lartë i plotëson standardet e parimit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, për rrjedhojë edhe ky pretendim i kërkuarës është i pabazuar.

32. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuarës për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, janë të pabazuara dhe nuk duhen pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Fatos Lulo, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha